

'Voetbal is een gek iets'

Mark van de Maarel, uitgeroepen tot speler van het jaar, krijgt het water van de bloemen door teamgenoot Sean Klaiber over zich heen gestort.
FOTO ANP/PRO SHOTS

UTRECHT

TIM REEDIJK

Vaak genoeg was Mark van der Maarel het pispaaftje in de afgelopen tien jaar die hij voor FC Utrecht speelde. Groot was het contrast daarom zondag, toen hij door de supporters werd uitgeroepen tot speler van het jaar.

De David di Tomasso-trofee die Van der Maarel zondag na de wedstrijd tegen VVV (1-0) in zijn handen gedrukt kreeg, staat eigenlijk zelfs voor de speler die door de supporters als de beste, meest waardevolle wordt beschouwd. Van der Maarel dus, die dit seizoen centrale verdediger, rechts- en linksback én wisselspeler is geweest, maar sinds Ajax-thuis vaste waarde links achterin is.

Weer die Van der Maarel, die zich altijd terugknokt, die sinds mensenheugenis in de selectie van de Domstedelingen zit. Die ook vaak werd bespot door het Utrechtse publiek en zich later tot heuse cultheld met de bijnaam 'MOB' manifesteerde. En nu is-ie dus de beste, de meest waardevolle. „Ik had twee jaar geleden niet gedacht dat ik hier zou

staan", riep hij zondag door de microfoon richting de Bunnikside.

Trots

Even later liep hij trots door de mixed zone, bewapend met zijn Di Tommaso-trofee. Voor de draaiende camera's hield Van der Maarel de prijs nog maar even omhoog, voor iedereen die het wilde zien. „Ik kon me dit aan het begin van het seizoen ook niet voorstellen. Wat dat betreft is voetbal een gek iets, maar feit blijft dat ze op mij gestemd hebben als meest populaire speler. Ik zag eerst Sander (van de Streek) en Willem (Janssen) gaan en als dan het publiek je naam begint te scanderen, weet je dat je er niet meer aan kunt ontkomen. Ik heb veel steun gevoeld vanuit het publiek en ik hoop dat ze dat blijven doen. Dat geeft mij een boost en het team ook."

Een paar weken geleden vertelde de back dat hij een haat-liefdeverhouding met de Utrechtse fans heeft gehad. Dat hij een bepaalde stempel kreeg na een reeks 'heel slechte wedstrijden' en dat het even duurde voordat hij daar vanaf was. Is die heibel nu definitief voorbij? „Dat weet je niet. De aanhouder wint, ik sta hier nu met die prijs en ik heb altijd alles gegeven voor het plekje dat ik wilde veroveren. Dat heeft geresulteerd in deze trofee, een stukje persoonlijke erkenning."

Van der Maarel zit naar eigen zeggen goed op z'n plek, al spoken de gedachten over een buitenlandse transfer wel eens door zijn hoofd. Maar zijn instelling is - en blijft - dat hij vooral enorm koestert wat hij heeft in Utrecht, bij de club waar hij tien jaar geleden zijn debuut maakte. „Alsof het zo moest zijn, dat ik nu win in mijn tiende jaar. Het geeft aan dat ik enorm wordt gewaardeerd en dat ga ik niet zo gauw overboord

gooien. En ik las ergens dat het nog niet eerder is gebeurd dat iemand twee jaar op een rij deze prijs won. Ik weet niet of dat haalbaar is. Dan zal ik er een schepje bovenop moeten doen."